

## O.L.Vrouwecollege - Oud-leerlingendag 22 september 2012

### **Verslag van Albert Ulens**

Volgende jubilarissen waren op de afspraak : Jacques Perilleux, Guy Vanparijs, Emiel Soetaerts, Guido Hombrouckx, Joël Vangoidsenhoven, Hugo Stabel, Jan en Albert .Ulens

Waren verontschuldigd: G.Degeest, J. Missorten en Rik Dewaelheyns. Robert Vandeputte en Roger Derden gingen niet in op de vraag tot samenkomen.

Eerlijk gezegd had ik wel naar de ontmoeting uitgekeken. Sommigen had ik in 50jaar ook niet meer gezien.

We zijn dus samengekomen in "Het wit Paard", waar de vernieuwde kennismaking hartelijk verliep. Guido H.,Jacques P. en Joel VG waren vergezeld van hun lieftallige dames.

Op het College werden we verwelkomd door directeur Frederickx. Terwijl we de reuk van de barbecue opsnoven werden we al onmiddellijk op de foto gezet . Tussen de 200 aanwezigen waren wij de grijze eminenties.

We kregen een rondleiding o.l.v. de directeur door het oude gebouw : de studiezaal,de kapel, de leraarskamers hebben alle een andere bestemming gekregen. Onze gids wees ons op iets zeer merkwaardigs : in de panelen achteraan de studiezaal zaten 2 kleine gaatjes om de "studerenden" in het oog te houden.

Ondertussen - we hadden al wat geestelijk vocht binnen - kwamen de tongen los en begonnen we zowaar latijnse citaten aan te hale:. Quousque tandem abutere Catilina patientia nostra...? (Cicero), Rare nantes in gurgite vasto.(Vergilius) . Hugo had er nog een eigenaardige ...iets met een haan, spijtig genoeg destijds geschrapd uit de latijnse tekst voor de brave collegejongens. Ik weet nog dat Severin Van Mullem zo 'n hevige fan was van Horatius ' epicurisme.

We namen dan gemoedelijk aan eenzelfde tafel plaats in de studiezaal voor het verorberen van de barbecue.

Kristin Ulens (mede-organistor) nam het woord en feliciteerde ons. Hugo , die nog steeds zijn eloquentia niet verleerd heeft , reageerde hierop met de nodige kwinkslagen. Ook de namen van onze overleden medestudenten werden in herinnering gebracht : Marc Ector, Jaco Mertens, Severin Van Mullem, Luc Vandeplass en Jean-Pierre Schenkel.

De directeur liet nog een lijvig boek rondgaan met de gegevens van de jaren 60. De namen van de klasprofessoren, hun functies en dies meer. Het "filmforum" van de jaren 60 (de Golden Sixties !) kwam ook ter sprake. We herinnerden ons nog tal van die films (Himmel ohne Sterne, Het zevende Zegel, Paths of Glory...). Destijds leidde Fons Corbeels het filmforum.....die er ook voor zorgde dat de meisjes van de Imac van ons gescheiden bleven in de filmzaal. Schade sagt man in Deutschland.

Ik denk dat iedereen tevreden naar huis is teruggekeerd. Achteraf vond ik deze bijzondere ontmoeting wat bevreemdend : met zo terug een lange wijle bij elkaar te zijn , was het precies of mijn beroepsloopbaan er niet geweest was , ik voelde mij voor een groot stuk terug in de collegetijd... tempus fugit.

**Albert.**

### Annex

Tja, we hadden op zijn minst een fanfare of een verwelkomingscomité verwacht. Niet dus. Vijftig jaar afgestudeerd is niet genoeg om in de bloemetjes gezet te worden (grinnik). We waren inderdaad de oudste aanwezigen: dinosaurussen om zo te zeggen.....

Ik vroeg aan Guido Hombrouckx hoe het kwam dat hij destijds in Tienen verzeild geraakte, waar St. Truiden toch korter bij Landen lag. Bleek dat in illo tempore de Broeders van de Christelijke scholen - die heel wat scholen in Limburg hadden - actief bij gezinnen aan huis leerlingen gingen werven. Ook bij Guido thuis was dat het geval en Guido's vader vroeg naar een strenge school voor zijn zoon. De middelbare scholen in St. Truiden hadden de naam wat "laks" te zijn, maar het College van Tienen werd aangeprezen als een "strenge" school. Zodoende....

Bij het onderling uitwisselen van anecdotes ging het een bepaald ogenblik over het verplicht bijwonen van de dagelijkse misvieringen. Bleek dat die verplichting aan Jan Ulens 3 strafstudies opgeleverd had: hij had toelating de dagelijkse mis in zijn parochie bij te wonen (de Tienenaars waren in principe verplicht die viering op 't College bij te wonen) en tijdens routinecontroles (!) werd vastgesteld dat Jan 3 maal betrap werd op afwezigheid.

Jacques Perilleux gaf ruitelijk toe de laatste jaren van de humaniora niet meer naar die misvieringen geweest te zijn: zijn parochiepastoor was breeddenkend, legde zedig zijn hand over het ingevulde aantal, en tekende dan het misbriefje.

Ikzelf was destijds al wel eens handig met potlood, gom en bic. Wat directeur Frederickx de opmerking ontlokte dat er pas verjaring was nà 55 jaar en dat mijn strafstudie nog altijd kon volgen.

De directeur liet ons ook een schoolreglement van in de negentiger jaren lezen. Daar stond in dat het verboden was aan de leerlingen mekaar innig te omhelzen binnen de schoolmuren en voor de ingangspoort...In onze tijd was het zelfs verboden met meisjes te praten buiten de school, op straffe van strafstudie.

Guido Hombrouckx vertelde van zijn legerdienst, ergens in het Meerdaalbos, die hem toeliet zijn studie-eindwerk af te maken. Emiel vertelde van zijn omzwervingen in het Zuid-Afrikaanse landschap. Joël lichtte ons in dat hij o.m. turnlessen gaf in Zaïre. Guy Vanparijs werd zowaar lyrisch toen hij in het gesprek de politieke toer op ging. En ikzelf kon het niet laten enkele van mijn flikkenstory's boven te halen.

Sober en zedig, zoals het grootvaders hoort, namen we rond 23 u afscheid.

**Hugo.**